

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Revizori tehniciști și
ștampilari. — Măsurătorii și
ștampilari.
SEPARATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ar-
hivăle Birourilor de știri:
în Viena: H. Döcker, H. Kersch
Schick, Rudolf Kersch, A. Oppolzer
Wachfolger; Anton Oppolzer, J.
Domayer, în Budapesta: A. Y.
Goldberger, Melster Bernas; în
București: Agenția Harco, Bucu-
reștile de Roumanie; în Ham-
burg: Karoys & Leibmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 80 bzal.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” ieșe în ziua de di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din țară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 60 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bzal. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 207.

Brașov, Vineri 19 Septembrie (1 Octombrie)

1897.

Visita regală la Budapesta și Români de dincóce.

III.

Nu putea să fiă ceva mai firesc pe fața pământului, decât ca frații noștri din România, îndată ce regele și guvernul lor au găsit, înainte cu patru-spre-dece ani, că este în interesul țării de-a căuta un razim ore-care în puterile centrale ale triplei alianțe, să se gândescă și la soarta noastră, a conaționalilor lor din monarhia habsburgică și să se întrebe, decă se pôte, ca Români din țara liberă și independentă să lege amicitia durabilă cu un stat, în care este persecutat elementul românesc?

Nimic mai firesc, decât ca în aceleași momente și din aceeași cauză Români de dincóce, supuși ai statului ungar, în situația critică politică și națională, în care se aflau, să fiă foarte îngrijați, ca nu cumva acea apropiere dictată de interesele de ordine mai înaltă ale statului român să contribuie mai mult la înrăutățirea stărei lor.

Nedumeririle și îngrijirile acestea ale Românilor de dincóce ar trebui să apară nelegice înaintea făcării, care nu cunoște bine izvorul lor, căci decă frații noștri din România, cari prin firea lucrurilor trebuie să fiă binevoitori cauzei noastre, lângă amicitia cu domnitorul și cu ocârmuitorii statului nostru, de aici ar trebui să rezulte numai bine, și nimic rău pentru noi.

Nu este așa însă în realitate. Stările anormale din statul ungar, cari au dat naștere persecuțiilor sistematice în contra naționalității române, schimbă lucrul și ceea ce în împrejurări normale ar fi foarte firesc, în împrejurările dela noi nici că ar putea fi admis. Dovada cea mai eclatantă o dă însuși faptul, că din momentul, când s'a ivit cestiunea apropiării României de monarhia noastră, adversarii noștri ni-au strigat: „lasciate ogni speranza”, căci de acum înainte veți fi între două focuri și postulatele și aspirațiile voștre vor trebui în curând să dispară din munții romantici ai Transilvaniei!

Cu totul excepționala situațiune este indetel ilustrată și prin actele săvârșite în timp de patru-spre-dece ani de către guvernele unguresci în urmărirea dușmănoasă și asuprirea Românilor de dincóce.

Se pôte dice, că agitațiunile și persecuțiunile în stil mare ale Maghiarilor în contra noastră și-au luat începutul numai din momentul, când bărbatii de stat ai României au făcut primul pas de apropiere către Austro-Ungaria, și că aceste agitațiuni și persecuțiuni s'au mărit și s'au înasprit din an în an în proporția, în care se afirma în lumea oficială, că raporturile dintre România și monarhia noastră au devenit mai strînse și mai intime. Mișcarea noastră de aici în anii din urmă

și mișcarea din România în scopul de a manifesta simpatia fraților noștri pentru cauza română de dincóce și a protesta în contra prigonirilor sistematice ale elementului român din statul ungar, deși au fost sprijinite în mare parte și de presa din străinătate, n'au putut să schimbe nimic în situația noastră din cauza îndărătniciei unguresci.

După cum stăteau lucrurile în constelația triplei alianțe, numai dintr-o singură parte s'ar fi putut influența cu succes în favorul naționalităților din statul ungar; din partea Germaniei, căci după cum era situația în Austria, aici preponderanța maghiară din monarhia era o piedecă constantă pentru orice înfrumusețare de natura acésta.

În ce direcțiune s'a manifestat însă politica germană față cu cestiunea împăcării naționalităților din monarhia dualistă în tot timpul, dela încheierea alianței austro-germane cu concursul bărbatilor de stat unguri, am vădit și ne-am putut convinge și mai mult acum, după visita împăratului Wilhelm la Budapesta.

Necum să fiă admoniați, Ungurii au aflat întotdeauna un sprijin în politica germană pentru nișuștele lor de independență și de unitate națională. Într'un timp se părea că în opiniunea publică din Germania s'ar produce un reviriment favorabil în profitul cauzei drepte a naționalităților. Politica oficială germană însă a rămas neînduplecată pe partea celor dela putere, așa că încercările ce s'au făcut de-o parte a presei germane pentru demolirea conflictului dintre Maghiari și naționalitățile nemaghiare au primit mai mult aparența, că se fac cu scop de-a influența naționalitățile și în deosebi pe Români, ca în vederea marelor interese ale triplei alianțe, în cercul cărora se afla acum și România, să cedeze din postulatele lor, pentru ca să fiă pace și liniște în Ungaria.

Mai mult însă, sunt semne și dovești nedisputabile, că politica germană a înfrumusețat și asupra guvernelor române în această direcțiune, angajându-le, ca în interesul bunelor raporturi cu Austro-Ungaria să încungiure orice ar putea să nască dificultăți guvernelor unguresci înăntu, și să caute chiar a contribui ele însele la încetarea agitațiunilor și nemulțămirilor în România față cu regimul unguresc.

Astfel s'au întors lucrurile în acești patru-spre-dece ani, ajungând până la punctul de-a ni-se da nouă. Românilor de dincóce, din partea politice oficiale a României, ștatul, ca decă Ungurii nu vor să se împace cu noi, cel puțin noi să fim așa de cuminti, de-a ne împăca cu ei, cedând din postulatele noastre și acceptând de-ocamdată situațiunea tristă politică, ce ni-s'a creat dela inaugurarea dualismului încóce.

Suveranii României în Budapesta.

Ca întregire a soirei telegrafice, ce am primit-o și am publicat-o ieri, dăm loc aici următoarelor amănunte, luate după foile din Viena și Budapesta.

Suveranii au plecat din Viena Marți, la 9 ore 30 m. înainte de amădi. Înaintea hotelului „Imperial”, unde erau găzduiți se îngămădie în momentul plecării o mulțime de mai multe sute de oameni, cari salutară pe Suverani cu esclamații de simpatie.

La plecarea din Viena, la gară pe lângă persoane oficioase, s'a sfat și tragedia D-șora Agata Bărescu, care a predat reginei Elisabeta un frumos buchet.

Spre întâmpinarea Suveranilor la Budapesta venira la gară mulți membri marcanți ai coloniei române, fiind postaiți imediat înaintea edificului garii; tot așa și studențimea aprópe întregă; la trecerea trăsurilor cu Suveranii Români au izbucnit în puternice „să trăiască!” Raportorul lui „P. Lloyd” adaugă: „Regele Carol și Regina Elisabeta, plăcut, surprinși, precum s'a putut vedea prin această manifestațiune, se închinău în trăsura mulțămind prietinos și cu zimbet pe buze în toate părțile.”

Pe cetitórele noastre le va interesa de sigur și îmbrăcăminte reginei, anume: rochie de mătase albastră deschisă, jos cu garnitură de blană, și sus pe umeri cu dantele; pe cap un capot mititel cu liliac și vâl alb.

Cortegiul trăsurilor a fost întoamă așa compus, ca cu ocazia sosirii împăratului german: mai întâi un detașament de poliști călări cu comandantul superior Bornemisa în frunte, la-o distanță măricică urma căpitanul superior al orașului, Rudnay, și după el primarul Markus, ambii în „disznagyar”. După aceștia urmau trăsurile cu Suveranii, etc.

Diarele din Pesta toate descriu pe larg și de repeșite-ori „insufletirea”, cu care „publicul capitalei și reședinței” — într'adins nu dice „poporul maghiar” — a întâmpinat și salutat pe „amicii Regelui maghiar”.

Raportorul lui „P. Lloyd” intercalază la un loc următoarea descriere a persoanelor Suveranilor români: „Nu va fi credem, de lipsă a scóte în deosebi la ivelă, că personalitatea ce te încântă a reginei Elisabeta a deșteptat cel mai mare interes. Și într'adever a și produs o impresie fascinantă. Obrazii ei frageți, înfloritori cu părul mai mult alb, decât cărunt, întoamă ca și când lacrimiore ar luci pe rose; toaleta plină de gust, plăcioră oaport de dantele cu pană de cocostăro ce lunea ca unda în jos, și mai presus de toate modul ei de a mulțami pentru ovațiunile ce i-se făceau, cu o grație ce oucerese toate inimile, toate acestea au fost observate o'un interes deosebit și cu cordialitatea cea mai mare în tot parcursul drumului dela gară până la palat.

„Capul atrăgător cu trăsături nobile a Regelui Carol privea cu-o serioșitate amabilă... etc.

La palatul din Buda, regele locuesce în apartamentele din dreapta, și Regina Elisabeta cele din stânga ale odăilor rezervate pentru óșpeți străini.

Prânțul, de care vorbea depeșă, era compus din 28 tacămurii, și nu 8. Afară de suitele Suveranilor României, înără parte la el dintre persoanele neprincipiare numai funcționarii cei mai înalți dela Curte. Dintre

miniștri numai contele Goluchovski ou soția; și ca nume unguresci figurază numai două: al camerarului conte Ladislau Szepáry, atașat pe lângă persoana Reginei Elisabeta și al mareșalului curții ungare contele Ludovic Apponyi.

La reprezentațiunea de gală în Operă încă erau de față toți archiducii și archiducesele aflătoare în Budapesta, suitele, lumea oficială, oficiosă și neoficiosă, întru cât a putut căpeta loc printre cei aleși.

Regele Carol purta érași uniformă de colonel al regimentului său austriac Nr. 6 de infanterie.

Și cât priveșce pe regina Elisabeta, spre a mulțami curiositatea legitimă a cetitóreilor noastre, etă ce toaletă avea: o rochiă albă de o mare frumșeță din *Moiré antique*, cu mănești scurte de dantele. Un vâl lung până la pământ, ondulator, menșinat pe cap de o diademă minunată de briliante și pe sin strălucău scule pretioșe, în jurul gâtului un colier de mărghitară de-o frumșețe estraordinară. Ceroei n'avea de loc. Regina purta biroulu, pe care îl dete însă jos, când se puse mai în față spre a mulțami pentru ovațiunile publicului.

Toți raportorii consună în afirmarea, că prestațiunile reprezentațiunii i-au delectat mult pe Suverani, și în deosebi baletul „Csardas”. „Numai danțul cel scurt românesc intercalat în această piesă — dice „P. Lloyd” — părea că ori ce altă impresie le produce ilustrațiunile óșpeți, numai aceea nu, că ar fi românesc.”

Reprezentațiunea a luat sfârșit la 10 ore și 1/4; și în momentul, când se ridicară Suveranii să plece publicul le-a făcut încă o ovație de mai multe minute. „Érași se îndreptă totă lumea către loja Curții, érași isbuoni o furtună de „éljen”-uri și érași trebuia regina singură să chiteze această vije-liosă isbuonire a aplauselor. Mereu și neincetat suverana României se pleca, și închina, mulțămind în toate părțile și când se făcu în stérșit linișce, regina își lua rămas bun încă printr'un compliment, ceea-ce, firesce. érași a provocat nouă „éljen”-uri furtunoșe.

Așa încheie un raportor darea sa de seamă.

(Voce ale presei maghiare).

Sub impresiunea prezentei părechei regale române în capitala ungară, foile budapestane aprópe toate sulevéză din nou în articolul de fond cestiunea raporturilor dintre Români și Maghiari,

„Budapesti Hirlop” dice, că Austria și Ungaria nu pretind nimic mai mult, decât să fiă siguri, că în cas de rășboiu România nu se va alia cu dușmanii lor și nu le va ataca hoșesce pe la spate. Acésta garanță li-a dat-o regele Carol, care prin toate faptele sale a dovedit, că voeșce serios să fiă un bun amic al lor. „Stindardele naționale române se îmbrășeșcă cu stindardele naționale maghiare; strigări de „să trăiescă” și de „éljen” se amestecă în aer, ura, care dată de mulți ani, s'a uitat, regii se îmbrășeșcă și popórele se împrietenesco... Visita dela Budapesta a regelui român voeșce să fiă o încheiere de pace între Maghiari și Români; ea este o combatere a tendințelor irredentei și o reu-nóșcere a comunității de interese între Români și Maghiari în mijlocul ourentelor

slave, carî amenință de-o potrivă România și Ungaria“...

„Magyar Hirlap“ dice: Națiunea maghiară uită bucuria cea ce este de uitat. Ea în tot-deuna a voit să fiă amica României și deși agitatori fără inimă au zădărnicit mult timp împlinirea acestei dorințe a ei, Ungurii n'au scris păcatele acestor agitatori în socotela poporului român. Deși nici până azi nu s'au prăpădit de pe teritoriul patriei noastre ultraștii naționalităților, pentru păcatele acestora însă nu pot să se pocăiească omeni nevinovați. Europa pe noi începe să ne înțelegă, marile răstăcoiri și suspiciunile nedrepte se imprăștie, împăratul german ni-a dat o puternică satisfacțiune când, preamărind nația noastră, a dat prin această o lecțiune tuturor aceluia, cari tind la destrămarea unității noastre naționale. Și ce însemnă acum visita regelui României, decât nu aceea, că în tinerul stat vecin tendința elementelor înțelepte a ajuns la preponderanță, făcând imposibilă învingerea agitatorilor. „Nici aici, nici în România omenii nu mai cred în rolul de martir al agitatorilor; din contră, pretutindenea e bine știut, că țipetul „martirilor naționaliști“ nu este nimic alta, decât un mijloc de a-și câștiga pâine. Ce-i drept, această pâine de martir a fost până acum unșuror. De aci înainte însă, decât și România va voi așa, ea va ajunge cu desăvârșire uscată în gura martirilor“.

Fiascul diariștilor din Pesta.

Nimic nu caracterizează mai bine rolul ce și l'a atribuit presa maghiară din Budapesta și atitudinea ei specială în fața visitei regelui Carol la Budapesta, ca rezultatul banchetului de alături, ce fusese aranjat de către diariștii unguri în onoarea diariștilor români din București, invitați anume să asiste la festivitățile de primire în Pesta.

Acest rezultat arată, că rolul ce și-l'a dat în cazul de față presa maghiară a fost caraghios, și atitudinea specială în fața visitei regale a fost cât se poate de necuviincioasă, ba chiar respingătoare.

Dintre toți diariștii români invitați la Budapesta nu s'a prezentat nici măcar unul la banchet. Prin urmare n'a primit nici unul invitația reuniunii „Otthon“, căci acel Pavlovski, redactor la foia nemțescă „Bukarester Tagblatt“ care a fost, la banchet, singurul reprezentant dintre diariștii bucureșteni, nici că poate trece ca diarist român, nefiind nici chiar supus român, ci Poleac din Germania.

O lecție bună a fost această dată din partea diariștilor români bucureșteni celui soi de diariștii, de viață „semitico-arpadiană“, cari în nesce momente când se fălesc a fi priviți ca făcând parte din națiunile culte ale Europei desconsideră chiar și cele mai elementare cerințe ale buneii cuviințe, după cari nu este admisibil să inviți la masă și la casă pe cineva, pe care în contactul zilnic îl ofensezi, îl respingi, îl urăști și desprețuiești.

Nici nu putea să mai fiă discuția între diariștii români bucureșteni despre aceea, decât pot și nu să primescă invitarea, ce le-au făcut-o diariștii din Pesta, îndată ce s'a amintit faptul, că cele mai multe dintre diarele române de dincolo sunt oprite de-a intra în Ungaria. Și cum ar fi și putut figura la banchetul din Pesta confrății noștri bucureșteni, când totă presa maghiară întrebuiță ocazia venirii regelui Carol la Pesta cu ostentațiune pentru a lovi în corda cea mai simțibilă a Românilui, exploatând acea vizită pe față în favorul politiceii, ce tinde a sugruma românismul în Transilvania și Ungaria și care atentăză

astfel direct la existența națională a Românilor de dincoace.

Mult s'au înșelat Rakosi, Ovary și soții de astă-dată în presupunerea lor. Ca ce adevărat au crezut ei pe diariștii din România? Că se vor simți norocoși fiindcă li-s'a făcut distincția onore de-a se pute înfrăți între pocale cu dumnealor? Mare gugumăniă.

Fiascul diariștilor unguri a fost cumplit! Atât de cumplit, încât au trebuit să schimbe chiar și tendința banchetului și dintr'un banchet pentru sărbătorirea diariștilor români să facă un banchet de omagii pentru părechia regală română.

Putem să ne închipuim în ce mare incurcătură se aflau, după atâtea pregătiri pompoase, gazetarii din Pesta, decât ei au trebuit să alege în ultimul moment chiar la „Ilustritatea Sa“ membrul „de naționalitate română“ al camerei magnaților Dr. Iosif Gall și la scriitorul de ocazie simbrăș al șovinismului maghiar Alexics Györg. Aceștia trebuiau să salveze cel puțin de risul lumii maghiare, pe arangiotorii banchetului, căci bietul Pavlovski, colaboratorul diarului nemțesc de București, cu cea mai bună voință nu putea să-o convingă, că la acest banchet au luat parte și Români.

Pote din aceleași considerațiuni foile maghiare notează în raporturile lor, că d-l Gall Iozsef e de naționalitate română, și că și Alexics György a umblat odată în ciocăci românești.

Etă d'er reprezentanții clasici la sărbătorea ce era pregătită presei române din regat. Nu putea fi întregită această societate de trei: un Poleac nemțit, un Valah boerit și un ciorecar ungrit mai bine, decât fiind înmulțită cu indispensabilul jidan Ovary. Lipsea încă numai agentul călător Pazmandy și generalul de carnaval Turr, ca să fiă complet buchetul ce avea să simbolizeze frățietatea româno-maghiară.

Diarului „Neue fr. Presse“ i-se telegrafază din Budapesta privitor la banchetul diariștilor următoarele:

„Cele două reuniuni ale diariștilor unguri au aranjat în onoarea diariștilor români, care au venit aici un banchet comun în sala festivă a casinei centrale, la care s'au înfățișat o societate ilustră. Dintre colegii din România însă, afară de redactorul nemțecului „Bukarester Tagblatt“ nu s'au prezentat nici unul la banchet. Diariștii din Budapesta au transformat banchetul într'o ovațiune pentru părechia regală română, și în discursurile ce s'au ținut oșpeții români au fost amintiți cu cea mai mare stimă și considerați. Deputatul dietal Koloman de Mikszáth a bătut într'un toast plin pe spirit în sănătatea părechii regale române, dicând despre Regină între altele, că corôna de pe capul ei abia se observă sub laurii, ce-i încunjură fruntea. D-l Pavlovski redactor la „Bukarester Tagblatt“ a exprimat dorința, să fi fost mai mulți Români prezenți ca să fiă martori ai strălucitei primirii. Și numai prin această s'ar imprăștia multe prejudecări“

Presă din România și visita dela Pesta.

Reproducem vocile a două diare române din București ce le-am primit azi.

„Drapelul“ diar național-liberal scrie sub titlul „Ungurii și regele nostru“ următoarele:

Ungurii se mândresc pe toate tonurile, oă după sute de ani de ingenuchiare, după o lungă perioadă în care patria lor a fost când supusă Turciei, când contopită cu țările vecine, când considerată ca o umbră a tabioului ce se numea Austro-Un-

garia, Ungurii se mândresc dicem, oă au ajuns în sfârșit să vadă în capitala țerei lor, capete încoronate, de importanța Impăratului Germaniei și a Regelui României.

Bucuria lor ne-o explicăm, d'er nu ne explicăm conduita pe care o au față de aceste capete încoronate ce le fac o onoare care de vecuri nu le-a fost făcută, și mai ales nu ne explicăm conduita lor față de Regele nostru.

Foile maghiare laudă înalta înțelepciune a Regelui României, d'er nu soiu să ia pildă dela această înțelepciune.

Ungurii nu se preocupă de oă de bucuria și de interesele lor, uitând sau prefăcându-se oă uită condițiile și împrejurările speciale care însoțesc visita Regelui nostru la Budapesta.

În adevăr, Regele Carol merge singur la Budapesta, neînsoțit de nici un ministru.

Faptul acesta arată pe de-o parte caracterul strict de politeță al acestei visite, și pe de alta el impune ori-cărui om înțelept din capitala Ungariei obligația de-a nu-i atribui nici un caracter politic, pentru a nu pune în joc persoana Saveranului oșpe.

Etă însă cum procedeză vecinii noștri, etă cum profită ei de faptul oă Regele nostru a avut încrederea să le viziteze capitala singur, fără a fi însoțit de vre-unul din miniștri săi.

Citeză apoi unele voci ale foilor ungurești asupra visitei regelui Carol și încheiă astfel:

Decă Regele Carol ar fi fost însoțit de vre-unul din miniștrii săi, înșinușțiunile presei maghiare ar fi privit pe acest ministru, pe când acum ele se îndrăpă direct asupra persoanei Regelui.

Se cunoșce că Ungurii n'au primit de mult vizite de-ale capetelor încoronate, oă ei au uitat până și politeța ordinară de urmat în asemenea împrejurări fără să mai vorbim de prudenta și tactul politic, care s'au colipsat cu desăvârșire din colonele presei maghiare.

Noi nu ne îndoim un moment de sentimentele monarhului nostru, căci în cei 32 de ani de când avem fericierea să-l posedăm în capul țerei, am putut să-l apreciem și să-l cunoșcem în de ajuns, să ne punem într'ensul totă nădejdea și totă încrederea, ori-care ar fi împrejurările ce s'ar prezenta.

Rândurile de mai sus n'au alt scop de oăt a arăta Ungurilor ce puțin demnă și înțeleptă a fost conduita presei lor într'o împrejurare așa de delicată ca visita regelui României la Pesta.

A bate monedă în folosul tău, a cănta să forțezi mâna unui suveran și sentimentele unui popor, în condițiile de față, însemnă că nu ești încă matur pentru viața politică la care aspiri să joci un rol mare, așa de mare încât Europa să ție socotela de d'ensul.

„Timpul“ organ conservator, după ce spune, că atât în România, cât și în Ungaria visita Regelui Carol la Budapesta este privită și mai ales simțită ca un eveniment de cea mai mare importanță continuă așa:

În vremurile noastre moderne, în care oăt monarhii absoluți se țin de discursuri și întrebuițeză presa cel puțin tot atât cât și diplomația, comentariile presei sunt o iconă, decât nu tot-deuna fidelă, d'er caracteristică a situațiunilor.

Astfel se șceie, oă oindata alianță franco-rusă întâit prin presă s'a manifestat, și neașteptata dușmăniă anglo-germană tot în presă s'a oglindit.

La noi atitudinea presei este foarte caracteristică cu acest prilej. Cea mai caracteristică este cea care tace și în-gănă.

O altă dovadă a însemnătăței evenimentului stă în hotărîrea din oăsul din urmă pe care a luat-o primul ministru și ministru al afacerilor străine de a renunța să meargă la Buda-Pesta, și de a lăsa astfel, într'un act politic însemnat, pe capul Statului lipsit de consilierul său răspun-dător.

Și mai caracteristică, decât se poate, este explicația dată de d. Dim. Sturdza prin presa ungurească: oă d-sa renunță la călătoria din pricina atacurilor violente ale presei oșpeții, când soiut este oă până eri nici noi, nici „Constituționalul“, nici „Drapelul“, nimic n'am spus...

De cealaltă parte, la Buda-Pesta, presa este unanimă oă să vadă în visita Regelui nostru o însemnătate poate și mai mare.

Cu toate acestea Regele Carol a mai fost la Buda-Pesta, în vremea lui Ion Brătianu, cam prin anii din urmă ai regimului brătienist, și atunci nici în România, nici în Ungaria lucrul n'a fost nici comentat și mai ales nici simțit ca acum.

Care să fiă pricina acestei deosebiri? Două sunt cauzele, care au schimbat situațiunea și au făcut ca ceea ce acum v'ro doi-spre-șcece ani era un simplu act de courtenia, să fiă astăzi un eveniment politic.

Una din cauze este o cestiune de domeniul politiceii națiunei maghiare, cealaltă se datoreșce acțiunei politice a partidului liberal din România.

Se șceie oă idealul națiunei maghiare este întemeerea unui Regat unitar cu caracter pur maghiar și de sine stătător, și cel puțin stătător printre celelalte State europene pe un picior de egalitate cu ele.

La 1848 Maghiarii au încercat realizarea idealului lor prin forță. Forța lipsindu-le, de atunci încôce au lucrat spre același țel pe căile pașnice ale iscusinței politice.

La 1866 au dobândit un început de îndeplinire a idealului: dualismul, care le da ființa internă de Stat, d'er fără ființa esternă, și încă ființa internă temperată prin legea naționalităților.

De la 1866 încôce, grația energiei și iscusinței vecinilor noștri, și oăt, oăt cu oăt, ei au înaintat întru realizarea desăvârșită a dublului lor țel.

În ce priveșce admiterea Regatului ungar ca membru al familiei internaționale, progresele vecinilor noștri datăză d'abia de câțiva ani, și această explicație în cea mai mare parte diferența de împrejurări între acum 12 ani și azi.

Fazele succesive ale acestor câștiguri par copilărești când sunt esaminate în ele însăși, sunt foarte expresive ca simboluri.

Astfel crearea unei Curți ungurești deosebită de Curtea din Viena, interdicția drapelului familiei domnitoare, negru-galben, de a falfăi în Buda-Pesta, oăt de-asupra palatului familiei domnitoare, și alte detalii de acest fel, au culminat oă ocazia mileniului în împrejurarea, oă Suveranii și guvernele Europei au trimis felicitările lor pur și simplu Regelui Ungariei fără nici o mențiune despre Impăratul Austriei.

Ca urmare la această, oăd Majestatea Sa Francisc Iosif ne-a onorat cu visita Sa, guvernul liberal al României a decorat Bucureștii cu două drapeluri, negru-galben al casei domnitoare și tricolorul unguresc, deși cu oăte-va șeptemăni înainte, la Viena, cu ocazia primirii împăratului Rusiei, monarhia austro-ungară se gășise suficient reprezentată prin drapelul Habsburgilor.

Acum în urmă, cu ocazia visitei Impăratului Germaniei, s'a făcut ultimul pas, s'a botezat — cel puțin în ce priveșce festivitățile — Regatul unguresc drept un fel de membru al familiei internaționale.

Bucuria vecinilor noștri, ori oăt de înfierbântată și de cam lipsită de tact, după gusturile noastre mai sobre, este legitimă. La urma urmelor nu este de mirare ca în explozia fericierei de a fi oăpătat prin iscusință ceea ce nu se putea oăpăta prin forță, să se fi hotărît oțierea discursului lui Wilhelm al II-lea și învătarea lui pe de rost de oătră toți copilașii Ungariei.

Același înțeles îl dă presa și națiunea maghiară visitei Regelui nostru. În guvernul liberal al României deșii v'ed al doilea naș al botezului internațional al Regatului unguresc. De aci explozia foarte sinceră de bucuria a presei din Buda-Pesta și invitațiile fără de succes trimise presei noastre.

Pentru ce nu s'a dus Sturdza la Budapesta? Asupra acestei întrebări, „Alkotmány” primesce din Bucuresci următoarele deslușiri: „D-l Sturdza încă în zilele trecute era hotărât să meargă la Budapesta să fie prezent la un act așa de important. De-odată însă el deveni ținta unor neplăcute demonstrațiuni. Diarele opoziționale din Bucuresci i-au revocat în memorie vorbirea, pe care d-l Sturdza o ținuase încă pe timpul când era în opoziție contra Ungariei și în favorul Ligei române, care vorbire și în Ungaria a cauzat surprindere durerosă. Opoziția din România a divulgat acum acea vorbire în multe sute de mii de exemplare prin totă țera și a afișat-o chiar și în cea din urmă comună. Ce-i drept, poliția a confiscat pretutindenea acest neplăcut product al pressei, dar asta n'a mai ajutat nimic. Sturdza a primit grămădi întregi de scrisori amenințătoare și acestea în cele din urmă i-a luat voia, de-a pleca la Budapesta”.

Conferența episcopilor catolici.

Alaltăeri, în 28 Septemvru n. c., s'a întrunit în palatul primatului din Buda conferența episcopilor catolici în cauza autonomiei. Vedem, că la această conferență, cu toate cele petrecute din Iulie încôce, au luat parte și arhierii bisericii române unite, cu singura excepțiune a P. S. părintele episcop Mihail Pavel dela Oradea-mare.

Etă câteva amănunte, ce le comunică fôia catolică „Alkotmány” despre decursul acestei conferențe:

La conferență au participat, afară de primatele Vaszary, 2 metropoliți, 12 episcopi, 1 abate și 1 vicar episcopesc. Cu totul așa-dără 16 inși, afară de primatele. Intre aceștia aflăm și pe arhierii români uniți Victor Mihalyi, metropolitul dela Blăși, Ioan Szabo episcopul dela Gherla și Demetrian Radu, episcopul dela Lugos. De față au fost și episcopii gr.-cat. ruțeni Valyi dela Eperies și Firozak dela Muncaci. Și-au excusat absența 6 inși, între cari și P. S. S. Mihail Pavel dela Oradea-mare. Cardinalul Schlauch dela Oradea-mare și metropolitul Samassa dela Agria nici n'au luat parte la conferență, nici nu și-au excusat absența.

În convocările adresate episcopilor n'a fost indicată și ordinea zilei, rezervându-și primatele, ca s'o stabilască în decursul ședinței.

În comisiunea regnicolară pentru congruă, corul episcopesc a fost reprezentat prin: metropolitul Vaucea, cardinalul Schlauch, episcopii Hornig și Schopper. Deoarece însă Schlauch și Hornig și-au dat dimisia, er Vaucea și Schopper a rămas, primatele face cunoscut, că în locul lor corul episcopesc încă în luna lui Aprilie a. c. și-a ales ca reprezentanți ai săi în comisiunea pentru congruă pe: metropolitul Mihalyi și pe episcopii Steiner, Bende și Ivankovics, dăr cu restricțiunea, ca aceștia să-și estindă activitatea lor numai asupra revizării conscrierii venitelor și beneficiilor preoțesci, er la celelalte consfătuiri și hotăriri, ce le va aduce comisiunea, să nu ia parte. Ministrul de culte și instrucțiune publică însă, Iuliu Wlassios, n'a fost învoit cu această restricțiune și a adresat corului episcopesc o hârtie, prin care protestază contra restricțiunii, dîcînd că membrii comisiunii pentru congruă să fie înveștiți toți cu drepturi egale. Cătindu-se în conferența de alaltăeri această hârtie, corul episcopesc a luat hotărîrea, ca să rămână pe baza, pe care au stat mai de mult, rezervându-și dreptul, ca pentru studiile ulterioare ale congruiei să-și pôtă numi din nou reprezentanții săi.

După ce s'a mai tratat și despre alte agende, episcopul Dr. Steiner dela Alba-regală, ca referent, ceti un proiect privitor la *autonomia catolică*. „Episcopul referent accentuă importanța acestei cestiuni și marea însemnătate a hotărîrilor, ce corul episcopesc le va aduce în privința acésta.

Arată mai departe, că corul episcopesc, precum și ceilalți factori chiamați trebuie să fie cu considerare mai ales la momentele, ce se ouprind în hotărîrea preafinală: anume la organizarea bisericii catolice, la drepturile de patronat și la schimbările ișite în raporturile din patriă. Afară de acestea, corul episcopesc trebuie să fie cu deosebită considerațiune la cercul de drept al Papei și la cercul de activitate al arhierilor. În considerarea acestor diferite interese, de-o potrivă importante, episcopul Steiner recomandă, ca să se alégă o comisiune mai mică, care pe baza elaboratului din 1871 să prezente corului episcopesc un proiect (normă), care să servescă ca basă a planului autonomiei mai nou”.

Propunerea acésta a fost primită unanim (!!) din partea conferenței, hotărînd tot-odată, ca elaborarea proiectului din vorbă să se concrdă comisiunii, ce a lost alésă încă în 1893 pentru acest scop. În acésta comisiă au fost ales Schlauch, Hornig și Steiner, la cari conferența de acum a mai adaus și pe episcopul Ivankovics.

Atăta e tot ce comunică „Alkotmány” despre acésta conferență ținută în palatul din Budapesta al Primatului unguresc.

SCIRILE DILEI.

— 18 (80) Septemvru.

Regele și Regina României au trecut astăzi la 2 ore 15 minute cu un tren separat spre Predeal, unde după cum aflăm, este așteptat de mai mulți demnitari ai țerei. Peronul gării Predeal, ni-se spune, că este splendid decorat. La gara din Brașov Regina Elisabeta a fost și de astă-dată întâmpinată de d-na Zoe R. Grant născută Bălăceanu, care prezintă Reginei un frumos buchet de flori.

Serviciu maritim român la Port-Said și Alexandria. Guvernul Indiilor, în înțelegere cu direcția poștelor regale englese și aceea a Egiptului, a propus Statului român o subvenție de un milion și jumătate anual, în cazul când Statul român s'ar obliga a asigura de două ori pe săptămână un serviciu maritim accelerat direct spre Port-Said și Alexandria și zilnic pentru Constantinopol. În schimbul acestei subvențiuni Statul român s'ar obliga a transporta în condițiile de mai sus, într-o poștă directă dintre Englitera, Egipt și Indii. Vapórele române ar fi la Port-Said în legătură directă cu vapórele poștale franceze și englese, pentru Bombay, ale companiilor, *Peninsular and Oriental* și *Messageries Maritimes*. În cazul când guvernul român ar consimți la acésta am avea nevoie — sorie diarul „Marina” — pentru linia Alexandria de încă două vapóre de tipul vaporului poștal „Regele Carol I.” care se află în construcție pe șantierele companiei *Fairfield* din Gowan, lângă Glasgow, er pentru linia Constantinopol de încă două vapóre de tipul vaporului „*Principesa Maria*.”

Spre sciință. Primăria din Brașov aduce la cunoștința publicului, că oficiul de stat matricular, începînd dela 2 Octomvru st. n. curent nu se mai află în strada „Porții” Nr. 65, ci în casa lui Gyerganffy din strada „Porții” Nr. 69 (parter la stănga).

Concertul „Reuniunii române de cant și musică din Lugos.” Din incidental adunării generale a „Reuniunii învățătorilor români gr. or. din dieceasa Caransebeșului” Reuniunea română de cant și musică din Lugos arangeză Duminecă la 3 Octomvru (21 Septemvru) a. c. în sala otelului „Regele Ungariei” un concert împreunat cu petrecere de dans. Etă programa concertului: Coruri mioste: 1. a) D. F. E. Auber: La muta di Portici (Andante). b) Ales. Podolean: Imn de serbare. 2. a) Th. Georgesou: Scumpa mea bălăioră. b) I. Vidu: Din Ședători. 3. a) D. Bortnenski: Dumnezeule, cântare nouă voiți cânta Tie.

(Psalm, Andante.) b) G. Musicesou: Concertul I-ii bisericesc (Adagio-Alegro-moderato.) 4. a) N. Popiviciu: Hora Dobrogeana. b) I. Vidu: Logojana.

Invitare. Reuniunea velocipediștilor din Brașov invită pe toți velocipediștii la cursa, ce se va ține în 3 Octomvrest. n. pe drumul dintre Brașov și Dêrste. Sunt rugați a lua parte câți mai mulți velocipediști. Inceputul cursei la 3 $\frac{1}{2}$ ore d. a. Președintele reuniunii: Otto *Wetsel*; secretar: Iul. *Teutsch*.

Cununiă. Dumineca viitoare, în 3 Octomvru n. orele 4 p. m., se va săvîrși în biserica S-lui Nicolae din loc cununiă d-lui *Andreiș Bidu*, comerciant cu d-ra *Cleopatra M. Rusu*, fiica d-lui notar de tribunal *Michail Rusu*. — Repetăm a adresa tinerei părech și familiilor sincerele noastre urări de fericire!

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 29 Septemvru. Ađi Suveranii României mai întâu s'au dus la galeria de tablouri din edificiul Academiei maghiare, unde au stat ceva peste 1 oră.

De aici regina Elisaveta cu împăratul și cu suitele s'au întors la palat prin mai multe străđi ale orașului. Regele Carol cu ofierii suitei s'a dus la căsarma regimentului 6 de infanterie. În sunetul imnului român Regele a trecut în revistă regimentul, postat în curte.

După revistă a urmat dejun în sala mare a casarmei, la care au luat parte pe lângă Regele și ofierii din suita lui, comandantul superior din Budapesta, priutul *Lobkovitz*, șeful statului-major al armatei baronul *Beck*, alți înalți ofieri și toți ofierii regimentului.

Regele Carol a pronunțat următorul toast în limba germană:

„Ca soldat și proprietar al regimentului de infanterie Nr. 6, întot-déuna cu bucurie mă gândesc la un domnitor și suprem șef glorios de armată, a cărui inimă bate cu simțăminte părintesci pentru popórele sale și armata sa. Golesc primul păhar în sănătatea M. Sale împăratului și Regelui, supremului șef militar al nostru. Trăiescă! Trăiescă! Trăiescă!”

Imediat după toastul regelui ridică în sănătatea lui un toast mai lung comandantul regimentului colonelul *Vișinka*.

Regele a răspuns printr'un toast scurt, închinînd un pahar pentru prosperitatea Regimentului.

Părăsind casarma pe la 3 ore, regele și cu suita s'au dus să vadă noua clădire a parlamentului, unde s'a întîlnit cu regina Elisabeta, însoțită de Impăratul.

De aici Suveranii au pornit la Parkklub, unde au luat ceaiul.

La 6 ore s'a dat un mare prânđ de gală, la care au luat parte toți archiducii și archiducesele prezente în Budapesta, toți miniștri, preșidenții camerei deputaților și ai camerei magnaților, primatele Vaszary, episcopul cardinal Schlauch și alții.

Toastele Suveranilor.

Budapesta, 29 Septemvru. *Impăratul-rege* a pronunțat la prânđul de ađi următorul toast:

Cuprins de amintirea primirei tot așa de strălucite ca și de calde, pe care M. Vóstră a-ți avut bună-tatea de a 'Mi-o face pe timpul petrecerii mele în România, Mă simt fericit de a puté să mă folosesc de ocazia presentă, spre a esprima Maj. Vóstre pentru acea primire din nou mulțamita mea cea mai adéncă și cea mai sinceră. Simt o mulțamire viuă de a puté saluta astăzi, în mijlocul nostru, pe Maj. Vóstră și pe Maj.

Sa Regina, și mișcat îndeosebi de nisuința neîncetată a M. Vóstre, de a da raporturilor excelente dintre popórele noastre caracterul unei prietenii durabile și strînse, rog pe M. Vóstră să fie încredințată, că întot-déuna voiú avé la inimă de a sprijini cât se pôte de stăruitor nisuințele M. Vóstre. Dumneđu să țină României încă un șir lung de ani pe domnitorul ei, a căruia înțelepciune înaltă a făcut din acésta țera un element de ordine și de pace în Europa. Nutrind pentru durată și pentru întărirea unei astfel de stări a lucrurilor cele mai căldurose dorințe, béu în sănătatea ilustrațiilor mei óspeți, a Majestăților Lor Regelui și a Reginei României.

Regele Carol a răspuns:

'Mi permit, Majestate, să Vă esprim mulțamirile mele cele mai viue și cele mai adénci pentru cuvintele măgulitoare ale Maj. Vóstre, care mă umplu de mândrie precum și pentru primirea cordială, pe care ați avut bună-tatea să ni-o pregătiți. Maj. Vóstră ați fost așa de amabil a aminti, că am avut fericirea estra-ordinară, de a vă întâmpina în România tocmai acum un an. Amintirea acestei vizite va rămâné de-apururea săpată în inimile noastre. Visita acésta a contribuit în mod considerabil, de a întări și mai mult raporturile excelente ce atât de fericit există între statele noastre, raporturi, cari și-au găsit o nouă confirmare în primirea cordială, care ne-a fost pregătită aici, și la care s'a alăturat capitala Ungariei în mod așa de căld și simpatice.

Rugând pe Maj. Vóstră de a crede în simțimintele de stimă adéncă și în urările sincere, ce le nutrim pentru Maj. Vóstră și pentru ilustra casa a Maj. Vóstre, ridic paharul meu în sănătatea Maj. Vóstre. Fie, ca cerul să ocrotescă pe Maj. Vóstră și să vă acorde încă o îndelungă ocărnuire pentru prosperarea și pacea credincioselor popóre ale Maj. Vóstre. Trăiască M. Sa Impăratul-Rege! Trăiască M. Sa Impărătesa-Regină!”

Literatură.

România musicală. Revistă artistică-literară, ce apare la la 1 și 15 a fiș-cărei luni în Bucuresci, strada Olteni 46 sub direcția d-lui M. Cordoneanu, redactor-literar: Iuliu Roșca are următorul sumar: Măcin — Filipoiu. de A. C. Șor. — Căntec românesc, versuri de Gheorghe dela Plevna. — Cronica teatrală, de V. G. E. — Tonografal, de Ilie Demetrescu. — Căntecul lui Donizetti, de Henri Montecorboli. — Maniile artiștilor, de Idem. — Sânt mic..., versuri de N. Radulescu-Niger. — De peste Carpați. — Periodicele artistice, de Idem. — Sciri scurte: Din Străinătate; Din Țera. — ?!, de Buco-nieve. — Diverse.

Invetămîntul primar. Revistă pentru școlă și familie, ce apare odată pe lună în Bucuresci, strada Isvorul Nr. 73 sub un comitet de redacție constatator din 31 institutori, Nr. 9 (an. III) din 15 Sept. 1897 are următorul sumar: 1. Ión Ghica (sfirșit), de Gh. N. Costesou; 2. Scene din viața lui Pestalozzi, de A. B.; 3. Critică la critică, de Gh. D. Soraba; 4. Inimicul școlii, de Fl. Dumitrescu; 5. Tablourile în școlă, de R. Grigorcea; 6. Vacanțele școlare, de Teg.; 7. Un discurs pedagogic, de V. Gr. Borgovan; 8. Școlă rurală și localurile, de D. Mandricelul; 9. Dela conferințe, de Șt. Negulescu; 10. Note asupra programului de studiu al școlilor primare, de Gr. Teodosiu; 11. Hymnul Dinastiei, musică de Juarez Movillá; 12. Sciri școlare * * *; 13. Poșta Redacției * * *.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregorlu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Septembrie 1897.

Renta ung. de aur 4%	121.75
Renta de corone ung. 4%	99.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.85
Bonuri rurale ungare 4%	96.75
Bonuri rurale croate-slavone	97.60
Imprum. ung. cu premii	155.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	140.—
Renta de hârtie austr.	102.05
Renta de argint austr.	102.05
Renta de aur austr.	124.10
Losuri din 1860	144.—
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	950.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	392.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	357.90
Napoleonori	9.52 1/2
Mărci imperiale germane	58.72 1/2
London vista	119.75
Paris vista	47.25 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.85
Note italiene.	45.15

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Septembrie 1897.

Bancnota rom. Cump.	9.50	Vând.	9.51
Argint român. Cump.	9.44	Vând.	9.46
Napoleonori. Cump.	9.51	Vând.	9.52
Galbeni Cump.	5.63	Vând.	5.65
Ruble Rusești Cump.	127.—	Vând.	—
Mărci germane Cump.	58.60	Vând.	—
Lire turcești Cump.	10.65	Vând.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vând.	101.75

Edict de licitație.

Subscrisul în calitatea sa de curator ad actum al rămasului după răposatul Elia Macellariu, în urma însărcinării judecătorești reg. de cerc din Sibiu Nr. 71—897 civ. aduce la cunoștință publică, că în 18 Octombrie 1897 st. n. la 10 ore a. m. se vor licita în cancelaria advocațională a institutului „Albina“ (Bayergasse, nr. 1) 26 acții de ale institutului de credit și economii „Albina“ în valoare nominală și cu prețul de strigare à 100—100 fl., total 2600 fl. v. a., vânzându-se fie-care piesă deosebit la cei, ce vor da mai mult.

Sibiu, 1 Septembrie 1897.

Dr. Amos Frâncu,
advocat.

1881,2—2.

Nr. 15241—1897

Publicațiune

Pentru orientare se aduce la cunoștința publică: că oficiul de stat de matricule cu începerea deja 2 Oct. a. c. nu se mai află în strada Porții (Căldărari) Nr. 65, ci s'a mutat în strada Porți (căldărari) Nr. 69, în casele lui Gyertyány, parter pe poartă mâna stângă.

Brașov, 30 Sept. 1897.

1889.1—3 Magistratul orașenesc.

Se caută de cumpărat un exemplar al „Călindarului de casă“ din anul 1897.

A se adresa la administrațiunea „Kronstädter Tageblatt“ Hirscher-gasse Nr. 4.

Nr. 14056/897.

Escriere de oferte!

Spre scopul predării lucrărilor construcției în beton a 53 de canaluri pentru scurgerea apei pe locurile de trecere dela drumurile de câmp, către șoselele de stat și acele comitatense aflătoare pe hotarul brașovului se va ținea în 4 Octombrie a. c. la oficiul orașenesc economic o pertractare de oferte, unde se pot vedea tot-deodată în decursul orelor de oficiu atât condițiunile, cât și planul și preliminarul de spese.

Ofertele timbrate, provădate cu un vadiu de 5% din suma oterată au ca să conțină în litere și cifre scădemântul oferat precum și dechierațiunea, cum-că oferentului i sunt cunoscute condițiunile și că se supune lor. Ofertele aceste sigilate, au de a se ascerne până la amintita și la oficiul orașenesc economic.

Brașov, 25 Septembrie 1897.

1881,2—2. Magistratul orașenesc.

Numere singuraticie din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria M. Gross.

I. LOTERIE DE CLASĂ reg. ung. privilegiată.

Insemnarea celor 50,000 câștiguri a Loteriei de clasă reg. ung.

Cel mai mare câștig după §. 9. al planului special constă din

1.000,000 Un milion Corone.

Câștigurile special sunt următoarele:

Câștiguri	Corone.
1 à	600,000
1 „	400,000
1 „	200,000
2 „	100,000
1 „	90,000
1 „	80,000
1 „	70,000
2 „	60,000
1 „	40,000
5 „	30,000
1 „	25,000
7 „	20,000
3 „	15,000
31 „	10,000
67 „	5,000
3 „	3,000
432 „	2,000
763 „	1,000
1238 „	500
90 „	300
31700 „	200
3900 „	170
4900 „	130
50 „	100
3900 „	80
2900 „	40

50,000 câștiguri și premii în sumă de 13.160,000 Cor. care se vor sorta în 6 despărțăminte.

Conform legii din 27 Febr. 1897 Loteria mică va fi sistată, și înlocuită cu loteria de clasă.

În Germania există astfel de loterii de 100 de ani și totdeauna losurile sunt vândute toate și în Ungaria se manifesta interesul astfel, că cea mai mare parte din losuri sunt vândute. — În scurt timp se vor putea cumpăra numai cu Agio. De aceea nu trebuie întârziat cu cumpărarea losurilor.

Loteria de clasa ungară constă din:

100,000 și 50,000 losuri originale și câștiguri în bani.

Șansele de câștig sunt așa de mari, cât nu se pot compăra cu fosta loterie mică, sau cu jocu de promese. E consult așa cerca norocul.

Tote 50,000 de câștiguri se pot vedea din insemnarea câștigurilor. Aceste câștiguri se vor sorta în 6 rânduri, și se vor plăti proprietarului losurilor, în bani gata, care au câștigat.

Prețul losurilor pentru despărțământul I. este:

- fl. 6.— pentru un los întreg original
- „ 3.— „ jumătate los „
- „ 1.50 „ a patra parte los „
- „ — 75 „ a opta parte los „

Sortirea câștigurilor va avea loc în edificiu Redoutei în Budapesta sub controla regimului reg. ung. și a notarilor publice reg. u. La sortire poate asista ori și cine.

Losuri vindem în localul nostru, trimitem losuri originale cu rambursă ori în epistole comandate, sau trimițându-ne valorea cu assignație postală. — Numele fie-cărui cumpărător se notează și după sortire fie-care client primește lista sortirei.

Primim comande până în 9 Octombrie.

Török A. & Comp.

Colecteur principal a Loteriei de clasă reg. ung.

BUDAPEST, Waitzner-Boulevard Nr. 4.

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov. Valabil din 1 Mai st. n. 1897.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul accelerat (peste Arad) sosese la 0 ore 0 min. dimineța.
- II. Trenul de persoane la 8 ore dim.
- III. Tr. accel. peste Clușu la 2 ó. 9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la 10 ore 25 min. séra (acesta dela Budapesta până la Clușiu e tren de persoane, ér dela Clușiu până aici tren mixt)*).

Dela București la Brașov:

- I. Trenul mixt, care circula numai Vinerea dela Predeal, la 0 ore 0 min. dim.
- II. Trenul accel. la 2 ore 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 ore 8 min. séra.
- V. Trenul accel. la — ore — min. séra.

Dela Kezdi-Osorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legătura în St.-Georgi cu Ciuc-Szerda).
- II. Trenul de persoane la 1 órá 51 m. p. m. (dela prima Iulie pân' la 31 August va avé și acest tren legătura cu St.-Georgi cu Tușnadul).
- III. Trenul mixt, la 7 ore 3 min. séra, (are legătura cu Ciuc-Szereda).

Dela Zernesci la Brașov (G. Bartolomeiu).

- I. Trenul mixt 6 ore 22 min. dim.
- II. Trenul mixt la 1 órá 9 min. p. m.
- III. Trenul mixt la — ore — min. séra.

Dela Sinaia la Brașov**):

Trenul de persoane la 7 ore 40 min. dim.

*) V. Un alt tren mixt, care circula numai Vinerea dela Augustin (Agostonfalva) la 7 ore 4 min. dimineța.

**) Acest tren începând circulația dela prima Iulie în fie-care Duminecă și sârbătorea precum și în fie-care Joi.

Plecarea trenurilor din Brașov:

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la 5 ore 8 min. dimineța (acest tren merge până la Clușu ca tren mixt, ér de acolo mai departe ca tren de persoane).
- II. Tr. accel. (peste Clușu) la 2 ó. 45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la 7 ore 48 min. séra.
- IV. Tr. accel. (peste Arad) la — ore — min. séra.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persoane la 3 ore 55 min. d.
- II. Trenul accelerat (se vine dela Arad) la — ore — min. dim.
- III. Trenul mixt la 11 ore a. m.
- IV. Trenul accelerat (se vine pe la Oradea-Clușiu) la 2 ore 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Osorheiu:

- I. Trenul de persoane la 5 ore 19 min. dim. (are legătura cu Tușnad) Ciuc-Szereda. 2 ó. 55 m.
- II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 2 ore 55 m. p. m. (are legătura cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zernesci (G. Bartolomeiu).

- I. Trenul mixt la 9 ore și 5 min. a. m.
- II. Trenul mixt la 3 ore 18 min. p. m.
- III. Tren mixt la — ore — min. séra.

Dela Brașov la Sinaia**):

Trenul de persoane, la 6 ore 40 min. séra.

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administrațiunii. In cazul pu-

blicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemânt, care cresce cu cât publicare se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“